

[Justitsministeren]

ske om at åbne mulighed for, at den almindelige gyldighedstid afkortes, hvis f.eks. ansøgerens helbredsmaessige forhold motiverer dette. Der kan henvises til bemærkningerne til forslaget til lov nr. 198 af 8. juni 1966 om ændring af færdselsloven, FT 1965-66 og till. A sp. 1435.

Justitsministeriet har ved cirkulære nr. 202 af 29. september 1967 i samarbejde med sundhedsstyrelsen fastsat nærmere retningslinjer om bedømmelse af førligheden hos personer, der ønsker førerbevis m.v. Sundhedsstyrelsen har endvidere ved en cirkulæreskrivelse af 29. januar 1968 givet nærmere retningslinjer om spørgsmålet.

Ifølge de nævnte retningslinjer udstedes kørekort til personer, der lider af nærmere angivne sygdomme, med en tidsbegrænsning på fra 2 til 5 år. Vedrørende diabetikere er det således fastsat, at kørekort til almindelig bil kan udstedes med en gyldighed på 5 år, hvis den pågældende ikke behandles med insulin eller tabletter. Såfremt den pågældende behandles som nævnt, kan kørekort udstedes for 2 år, hvis der ikke inden for de sidste 2 år har været insulintilfælde. Har der været sådanne tilfælde, beror det på en nærmere vurdering, om kørekort kan udstedes.

Baggrunden for disse regler er, at risikoen for, at visse sygdomme udvikler sig på en sådan måde, at det er uforsvarligt, at patienten har kørekort, erfaringsmæssigt er stor, hvorfor patienten med mellemrum må undersøges. Derimod er risikoen for, at helbredsforholdene for personer, der på tidspunktet for udstedelse af et kørekort ikke har en af de nævnte sygdomme, vil udvikle sig således, at de ikke opfylder betingelserne for at kunne bevare kørekortet, så ringe, at det findes forsvarligt at lade kørekortet have gyldighed til det 70. år.

Udgifterne for en diabetiker i forbindelse med fornyelse af kørekortet andrager i almindelighed ca 100 kr. til en lægeattest.

Spm. nr. 884

Til *undervisningsministeren* (29/5 80) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Er ministeren enig med Dansk Sygeplejeråd i, at EFG-systemet ikke er velegnet til uddannelse af sygeplejersker?«

Begrundelse

I Sygeplejersken 2/4 80 og Danmarks Amdsråd 10/5 80 udtaler Dansk Sygeplejeråd i forbindelse med EFG-uddannelsen: »For Dansk Sygeplejeråd er der ikke tvivl om, at uddannelsesniveaueu under ingen omstændigheder kan tåle at blive sænket«, hvilket er baggrund for, at spørgsmålet er stillet.

Besvarelse (6/6 80):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Spørgeren henviser til udtalelser i Sygeplejersken 2/4 1980 og Danmarks Amdsråd 10/5 1980, hvor Dansk Sygeplejeråd i forbindelse med EFG-systemet giver udtryk for, at uddannelsesniveaueu under ingen omstændigheder kan tåle at blive sænket.

Baggrunden for disse udtalelser er overvejelser om nærmere at få belyst forholdet mellem EFG-systemet og de ikke-akademiske social- og sundhedsuddannelser.

På initiativ af Amdsrådsforeningen i Danmark blev der i marts måned 1980 afholdt et møde, hvori deltog repræsentanter fra de berørte ministerier og styrelser, Kommunernes Landsforening samt personaleorganisationer, herunder Dansk Sygeplejeråd.

På baggrund af drøftelserne på dette møde regner undervisningsministeriet med i løbet af kortere tid at kunne iværksætte et udredningsarbejde bl.a. med henblik på at afdække relationerne mellem EFG og de ikke-akademiske social- og sundhedsuddannelser. I dette udredningsarbejde vil også Dansk Sygeplejeråd blive indbudt til at deltage. Jeg er naturligvis enig i, at et sådant udredningsarbejde ikke må føre til, at social- og sundhedsuddannelser bliver dårligere. Det er samtidig min opfattelse, at det er vigtigt, at også disse uddannelser får en mere direkte forbindelse til ungdomsuddannelserne.

Hvorvidt EFG-systemet er velegnet til uddannelse af sygeplejersker, vil jeg tage stilling til, når det nævnte udredningsarbejde er afsluttet.

Spm. nr. 885

Til *miljøministeren* (29/5 80) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Vil ministeren oplyse eksempler på, hvilke bøder der kan pålægges, såfremt nogen